

andre generende og tyngende Skattebestemmelser, som langt fra kan kaldes demokratiske. Men Spørgsmaalet er ogsaa, om den højtærede Finansminister gennem disse Forslag har vist den fornødne Forsigtighed overfor det stærkt rystede Erhvervsliv. Jeg tror, at i den Henseende er den højtærede Finansminister faret frem med haard Haand imod de Erhverv, som væsentlig har hjemme i Byerne, hvorimod hans Haand har været saare nænsom og varsom overfor de Erhverv, som trives udenfor Byerne.

Jeg maa sige til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (N. P. Jensen), at det lød nærmest parodisk, naar det ærede Medlem i Gaar gravede Venstres Program fra 1872 op og paaviste, hvorledes Venstre allerede i 1872 dannede sig et Program, hvorpaa der stod, at af Hensyn til de ubemidlede og fattige skulde Toldafgifterne nedsættes; og den ærede Ordfører for Venstre føjede til, at Venstre havde med al mulig Kraft og Energi i de forløbne 50 Aar arbejdet paa dette Program fra 1872. Jeg maa sige, at Udbyttet har ikke svaret til de store Anstrengelser, som Venstre har udfoldet i saa Henseende. I 1871 var Toldafgifterne 6 Mill. Rd. eller 12 Mill. Kr., og nu kommer den højtærede Finansminister her og forlanger 60 Mill. Kr. Naar den højtærede Ordfører siger, at Venstre i 50 Aar har arbejdet energisk paa at nedbringe Toldafgifterne — altsaa de 6 Mill. Rd. til 60 Mill. Kr. — lyder det derfor noget parodisk; selv om man ser hen til, at Befolkningstallet i Danmark er vokset betydeligt fra 1872 til Dato, er det dog ikke vokset i det Forhold, som netop Toldafgifterne er vokset i al den Tid, Venstre saa voldsomt og energisk har kæmpet for deres Nedsættelse. Naar derfor den ærede Ordfører særlig dvælede saa stærkt ved dette i Gaar, faar man en ilde Smag i Munden, naar man ser paa de Skatter, som foreligger her samlede; thi det er en kolossal Masse Toldafgifter og indirekte Skatter, den nuværende Regering vil have gjort vedvarende her i Landet, og de indirekte Skatter var jo sikkert indbefattet i Venstres Program af 1872.

Maa jeg til Oplysning for den ærede Ordfører for Venstre anføre de Summer, som den nuværende Regering tænker paa ad Toldens og de andre indirekte Skatters Vej at blokke Befolkningen for. De er, for først at tale om Afgifterne, for Sukker 5 500 000 Kr., Tobak 20 Mill. Kr., Øl og Spiritus 65 Mill. Kr., Restaurationsskat 15 Mill. Kr., Chokoladeskat 10 Mill. Kr. Dernæst i Told: for Tobak 3 295 000 Kr., Kaffe 3 136 000 Kr., Sukker 513 000 Kr., Spise-

varer 1 034 000 Kr., Kakao 629 000 Kr., Ris 214 000 Kr., Apotekervarer 250 000 Kr., Ost 45 000 Kr., Salt 75 000 Kr., Sago 39 000 Kr. Naar vi lægger alt dette sammen, kommer vi til et samlet Beløb af godt og vel 125 Mill. Kr. i Told og indirekte Skatter. Det er altsaa Resultaterne af Venstres ihærdige Arbejde paa dette Omraade igennem disse 50 Aar.

Den store Befolkning har med betydelig Spænding og Interesse ventet denne Rigsdagssamling og de Beslutninger og Love, der skulde komme fra Regeringens Side baade vedrørende Skatterne og vedrørende de Forholdsregler, der skulde sættes i Scene for at op hjælpe Erhvervslivet; vi kan jo ikke se bort fra dette sidste Forhold, naar vi skal bedømme disse Skatter. Vi kan heller ikke se bort fra den Industrieretning, som Regeringen tilstillede Rigsdagens Medlemmer for kort Tid siden; thi den danner og maa danne Begrundelsen for alle disse mange Skattelove, som her foreligger. Og jeg maa sige, at naar jeg ser paa denne Industrieretning saavel som paa Skattelovforslagene, kender man den højtærede Finansminister som en velbegavet Lærling af den gamle engelske Liberalisme med dens Manchester-Teorier. Ligegyldigt, enten vi ser paa Toldlovens Bemærkninger, eller vi ser paa Industrieretningen, finder vi Finansministeren som en tro Elev af disse gamle engelske liberale Anskuelser. Nu er der det mærkelige ved det, at disse gamle liberale i England de er døde, men den højtærede Finansminister er blevet den selv samme; hele dette Skattekompleks og Industrieretningen giver et lyslevende Billede af den højtærede Finansminister, saaledes som vi kender ham lige fra 80ernes Dage i dansk Politik. Ingen af alle de store Verdensbevidenheder, der har fundet Sted, har forandret noget hos den højtærede Finansminister i den Henseende. Den højtærede Finansminister kommer til os og kræver 400 Mill. Kr.; han kommer fuldstændig som Skattekræver og ikke som Reformator. Naar vi gennemlæser Motiverne til Skatteforslagene, gennemlæser Industrieretningen og Bemærkningerne til Toldloven, saa ser vi tydeligt, at den højtærede Finansminister har sagt til sig selv: Jeg skal bruge 400 Mill. Kr., det danske Folk skal betale 400 Mill. Kr. i Skat, og det gælder for mig først og fremmest om at faa skaffet disse Penge til Veje. Og naar det gælder om, hvorledes disse Penge skal skaffes til Veje, har den højtærede Finansminister ganske sikkert regnet mere med politiske end med økonomiske Motiver.